

HE 51/2015 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi vuorotteluvapaalain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi vuorotteluvapaalakeja siten, että vuorotteluvapaan työhistoriaedellytys korotettaisiin 20 vuoteen, vapaan enimmäiskesto lyhennettäisiin 180 kalenteripäivään ja pitkän työuran tehneiden korkeampi vuorottelukorvaus poistettaisiin siten, että vuorottelukorvauksen taso olisi 70 prosenttia työttömyyspäivärahasta kaikilla vuorottelijoilla.

Esitys liittyy valtion vuoden 2016 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 NYKYTILA.....	3
2 EHDOTETUT MUUTOKSET.....	4
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	4
3.1 Taloudelliset vaikutukset.....	4
4 ASIAN VALMISTELU.....	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	6
1 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT.....	6
2 VOIMAANTULO.....	6
LAKIEHDOTUS.....	7
Laki vuorotteluvapaalain muuttamisesta.....	7
LIITE.....	9
RINNAKKAISTEKSTI.....	9
Laki vuorotteluvapaalain muuttamisesta.....	9

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Vuorotteluvapaalla tarkoitetaan työntekijän ja työnantajan välistä sopimukseen perustuvaa määräaikaista työtehtävistä ja palkanmaksusta vapauttamista. Vuorotteluvapaasopimukseen liittyy työnantajan velvollisuus palkata työtön työnhakija sijaiseksi vastaavaksi ajaksi. Vuorotteluvapaa on siten luonteeltaan kalenteriaikaan sidottu määräaikainen järjestely, jonka käyttö edellyttää voimassa olevaa työsuhdetta ja joka perustuu vapaaehtoisuuteen.

Vuorotteluvapaajärjestelmän tarkoituksena on toisaalta edistää työntekijän työssä jaksamista ja toisaalta tarjota työttömälle henkilölle työllistymismahdollisuus. Vuorotteluvapaan käytölle ei ole säädetty rajoituksia, joten vapaalla oleva työntekijä voi käyttää vuorotteluvapaan ha-luamallaan tavalla. Mahdollisuus jäädä vuorotteluvapaalle on kokoaikaisella työntekijällä ja työntekijällä, jonka työaika on yli 75 prosenttia alan kokoaikaisen työntekijän työajasta. Pää-toimisella yrittäjällä ei ole oikeutta jäädä vuorotteluvapaalle.

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että henkilöllä on työssäoloaika ennen vuorotteluvapaan alkamista vähintään 16 vuotta. Työssäoloaika lasketaan työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden perusteella. Huomioon otettava työssä-oloaika saadaan jakamalla vuoden tulot työttömyysturvalain 6 luvun 11§:n 2 momentin mu-kaisella jakajalla. Neljännes työhistoriasta voi olla laissa tarkoitettua työssäoloaikaan rinnas-tettavaa aikaa. Myös EU:n tai ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsissä kertynyt työssäoloaika tai työssäoloaikaan rinnastettava aika lasketaan vuorotteluvapaan edellytyksenä olevaan työssä-oloaikaan. Uuden vuorotteluvapaan edellytyksenä on viiden vuoden työhistorian täytyminen edellisen vuorotteluvapaan päättymisen jälkeen.

Vuorottelijan on tullut olla saman työnantajan palveluksessa yhdenjaksoisesti 13 kuukautta ennen vuorotteluvapaan alkamista. Tähän 13 kuukauden aikaan voi sisältyä enintään 30 kalen-teripäivää palkatonta vapaata.

Vuorotteluvapaan vähimmäiskesto on 100 kalenteripäivää ja enimmäiskesto 360 kalenteripäi-vää. Vapaa voidaan sopia jaksotettavaksi siten, että jokaisen jakson pituus on kuitenkin vähin-tään 100 kalenteripäivää. Vapaa on pidettävä kokonaisuudessaan kahden vuoden kuluessa sen alkamisesta. Vuorotteluvapaata voidaan pidentää, jos siitä sovitaan vähintään kaksi kuukautta ennen jo sovitun vapaan päättymistä. Vapajakson ajankohtaa voidaan myös siirtää sopimalla uudesta ajankohdasta ennen jakson alkamista.

Vuorotteluvapaan ajalta maksetaan vuorottelukorvausta. Korvauksen maksaa Kansaneläkelai-tos tai työttömyyskassa. Vuorottelukorvauksen suuruus on 70 prosenttia siitä työttömyyspäi-värahasta, jonka työntekijä saisi työttömäksi jäädessään. Jos työntekijällä on työhistoriaa vä-hintään 25 vuotta, vuorottelukorvaus on 80 prosenttia työttömyyspäivärahasta. Vuorottelukor-vausta määriteltäessä lapsikorotusta ei oteta huomioon.

Vuorotteluvapaajärjestelmä tuli voimaan kokeiluluontoisesti vuoden 1996 alusta. Kokeilusta säädettiin vuorotteluvapaakokeilusta annetussa laissa (1663/1995), joka oli voimassa vuoden 2002 loppuun. Voimassa oleva vuorotteluvapaalaki (1305/2002) tuli voimaan vuoden 2003 alussa. Laki oli ensin voimassa vuoden 2007 loppuun, minkä jälkeen lain voimassaoloa jatket-tiin vuoden 2009 loppuun. Vuorotteluvapaajärjestelmä säädettiin pysyväksi vuoden 2010 alus-ta lukien.

Vuorotteluvapaan ehtoja on muutettu useaan otteeseen järjestelmän olemassaolon aikana. Työhistoriaedellytys säädettiin 10 vuoteen vuonna 2003, kun sitä ennen vuorottelijalta edellytettiin vain 12 kuukauden työssäolon täyttymistä. Vuonna 2014 työhistoriaedellytys nousi 16 vuoteen. Vuorottelukorvauksen taso oli aluksi 60 prosenttia työttömyyspäivärahasa. Vuonna 2003 korvauksen taso nostettiin 70 prosenttiin ja vähintään 25 vuoden työhistorian omaavilla 80 prosenttiin työttömyyspäivärahan määrästä.

Valtio rahoittaa vuorottelukorvauksista peruspäivärahaa vastaavan osuuden. Työttömyyskassat rahoittavat 5,5 prosenttia ja Työttömyysvakuutusrahasto rahoittaa jäljelle jäävän osuuden. Vuonna 2014 valtio rahoitti vuorottelukorvauksista 42,5 prosenttia, Työttömyysvakuutusrahasto 52 prosenttia ja työttömyyskassat 5,5 prosenttia.

Työ- ja elinkeinoministeriön tilastojen mukaan vuorotteluvapaan keskimääräinen kesto ajanjaksolla vuoden 2013 alusta kesäkuun loppuun 2015 oli 254 päivää. Noin neljännes vuorottelijoista piti vapaata useammassa kuin yhdessä jaksossa. Vuorottelukorvausta maksettiin mainitun kahden ja puolen vuoden aikana 29 433 henkilölle yhteensä 7,2 miljoonalta kalenteripäivältä (5,1 miljoonaa korvauspäivää).

2 Ehdotetut muutokset

Lain 4 §:n 1 momentin mukaista vuorotteluvapaan edellytyksenä olevaa työssäoloaikaa ehdotetaan pidennettäväksi 16 vuodesta 20 vuoteen. Vuorotteluvapaan edellytyksenä olisi, että henkilö olisi hankkinut työssäoloaikaa ennen vuorotteluvapaan alkamista vähintään 20 vuotta. Työssäoloaika laskettaisiin edelleen työntekijän eläkelain 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden tai ulkomaantyön perusteella. Vapaan enimmäiskesto ehdotetaan lyhennettäväksi 360 päivästä 180 päivään. Samalla ehdotetaan luovuttavaksi mahdollisuudesta jaksottaa vuorotteluvapaa.

Lisäksi lain 15 §:n 1 momentissa oleva vuorottelukorvauksen suuruuden määrittelyä koskeva säännös ehdotetaan muutettavaksi siten, että pitkän työuran tehneiden korkeammasta vuorottelukorvauksesta luovutaan. Vuorottelukorvauksen taso olisi kaikilla vuorottelijoilla 70 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasa, johon henkilöllä olisi työttömänä ollessaan oikeus työttömyysturvalain 5 luvun 2—5 §:n sekä 6 luvun 1 §:n 1 momentin, 2 §:n 1 momentin ja 4 §:n perusteella. Lapsikorotuksia ei edelleenkaan otettaisi huomioon vuorottelukorvauksen määrää laskettaessa.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Esityksen tavoitteena on vuorotteluvapaan edellytyksenä olevaa työssäoloaikaa pidentämällä, vapaan enimmäiskestoja lyhentämällä ja vuorottelukorvauksen tasoa laskemalla saada aikaan hallitusohjelman edellyttämä 50 miljoonan euron vuosittainen säästö vuorotteluvapaajärjestelmän aiheuttamista menoista. Vuorottelukorvauksen korkeamman tason poistaminen pienentäisi maksettavia vuorottelukorvauksia 12,5 prosentilla kuukaudessa korkeampaa korvausta saaneilta. Vapaan enimmäiskeston lyhentäminen puoleen nykyisestä lyhentäisi kausia, joilta vuorottelukorvauksia maksetaan. Vapaan edellytyksenä olevan työhistoria vaatimuksen pidentäminen vähentäisi vapaan käyttöä, koska aikaisempaa harvemmat olisivat siihen oikeutettuja. Pitkän työuran edellyttäminen vuorotteluvapaoikeuden saamiselle siirtäisi vapaan käyttöä työuran loppupuolelle. Vuorotteluvapaan uusimisehto pysyisi viidessä vuodessa. Voidaan arvioida, että esitettyjen muutosten johdosta vapaan uusiminen lisääntyisi.

HE 51/2015 vp

Valtio rahoittaa vuorottelukorvauksista peruspäivärahaa vastaavan osuuden. Työttömyyskasvat rahoittavat 5,5 prosenttia ja Työttömyysvakuutusrahasto rahoittaa jäljelle jäävän osuuden. Vuorotteluvapaan enimmäiskeston lyhentämisen 180 päivään arvioidaan vähentävän vuorotteluvapaalla oltavia päiviä vajaalla 34 prosentilla. Vähennyksen arvioidaan vähentävän vuorotteluvapaamenoja noin 24 miljoonalla eurolla vuodessa. Vuorottelukorvauksen tason muuttamisen siten, että vuorottelukorvaus olisi 70 prosenttia työttömyyspäivärahasta kaikilla vuorottelijoilla, arvioidaan vähentävän menoja 16,6 miljoonalla eurolla vuodessa. Lisäksi vuorotteluvapaan työhistoriavaatimuksen korottamisen neljällä vuodella nykyisestä 16 vuodesta 20 vuoteen, arvioidaan vähentävän vuorotteluvapaamenoja noin 10,3 miljoonaa euroa vuodessa. Esityksen sisältämien muutosten arvioidaan siten kokonaisuudessaan pienentävän vuorotteluvapaajärjestelmän menoja noin 50,9 miljoonalla eurolla vuodessa.

Vuorotteluvapaajärjestelmän menojen väheneminen ei tule toteutumaan täysimääräisesti vuonna 2016, koska vuorottelijoita tulee olemaan vielä vuorotteluvapaalla voimassa olevan lainsäädännön mukaisin ehdoin esityksen siirtymäsäännöksen perusteella. Lisäksi vuorotteluvapaajärjestelmään tehtyjen säästöjen toteutumista saattaa hidastaa järjestelmän lisääntynyt käyttö juuri ennen muutosten voimaantuloa, jollaista on aiempien muutosten yhteydessä nähty. Vuoden 2014 syyskuun alusta voimaan tullut uudistus on heinäkuuhun 2015 mennessä laskenut uusien vuorotteluvapaajaksojen alkamista noin 15 prosentilla, mutta kuukausittaisissa vuorottelukorvausmenoissa vastaavaa vähennystä ei ole.

Vuonna 2016 menojen arvioidaan vähentyvän 10 miljoonaa euroa.

4 Asian valmistelu

Esitys perustuu Juha Sipilän hallituksen hallitusohjelmaan. Lakiehdotus on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä. Valmistelun yhteydessä on kuultu seuraavia tahoja: työ- ja elinkeinoministeriö, valtiovarainministeriö, Kansaneläkelaitos, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry, Akava ry, Elinkeinoelämän Keskusliitto EK, Valtion työmarkkinalaitos, KT Kuntatyöntantajat, Kirkon työmarkkinalaitos, Suomen Yrittäjät ry sekä Työttömyyskassojen Yhteisjärjestö TYJ ry.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

3 §. Määritelmät. Pykälän 4. kohta ehdotetaan kumottavaksi. Kohta sisältää määritelmän vuorotteluvapaan jaksottamisesta. Määritelmää ei enää tarvita, koska jaksottamisesta ehdotetaan luovuttavaksi.

4 §. Vuorotteluvapaan työhistoriaedellytys. Pykälän 1 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että vuorotteluvapaan työhistoriaedellytystä pidennettäisiin. Vuorotteluvapaan edellytyksenä olisi, että vuorottelijalla on työssäoloaikaa ennen vuorotteluvapaan alkamista vähintään 20 vuotta. Työssäoloaika laskettaisiin edelleen työntekijän eläkelain 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden tai 4 a §:n mukaisen EU:n tai ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsissä kertyneen työssäoloajan perusteella.

6 §. Vuorotteluvapaan kesto. Vuorotteluvapaan kestoä koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi. Vuorotteluvapaan enimmäiskesto ehdotetaan lyhennettäväksi 360 kalenteripäivästä 180 kalenteripäivään. Vapaan vähimmäiskesto olisi edelleen 100 kalenteripäivää. Vuorotteluvapaata ei enää olisi mahdollista jaksottaa. Vapaa olisi aina pidettävä yhdessä jaksossa.

7 §. Sovitun vuorotteluvapaan pidentäminen. Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi vuorotteluvapaan jaksottamista koskevat säännökset. Mahdollisuutta vapaan jaksottamiseen ei pidetä enää perusteltuna vapaan enimmäiskeston lyhentyessä 180 kalenteripäivään. Vuorotteluvapaa olisi siten aina pidettävä yhdessä jaksossa, jonka pituus olisi 100—180 kalenteripäivää. Pykälä sisältäisi edelleen säännöksen vuorotteluvapaan pidentämisestä. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan pykälän muuttunutta sisältöä.

15 §. Vuorottelukorvauksen suuruus. Pykälän 1 momentti ehdotetaan muutettavaksi. Vuorottelukorvauksen määrää laskettaisiin niiden vuorottelijoiden osalta, joilla on työssäoloaikaa vähintään 25 vuotta. Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi suurempaa vuorottelukorvausta koskeva säännös. Mainitun pitkän työuran tehneet vuorottelijat eivät siten enää olisi oikeutettuja saamaan vuorottelukorvausta, jonka määrä on 80 prosenttia työttömyyspäivärahasta. Vuorottelukorvauksen tasoksi ehdotetaan kaikilla vuorottelijoilla 70 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasta, johon henkilöllä olisi työttömänä ollessaan oikeus työttömyysturvalain (1290/2002) 5 luvun 2—5 §:n sekä 6 luvun 1 §:n 1 momentin, 2 §:n 1 momentin ja 4 §:n perusteella. Lapsikorotuksia ei edelleenkään otettaisi huomioon vuorottelukorvauksen määrää laskettaessa.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

Työntekijä on voinut aloittaa vuorotteluvapaan ennen lain voimaantuloa tai sopia vuorotteluvapaan alkavaksi lain tultua voimaan. Siten ehdotetaan, että ennen lain voimaantuloa alkaneisiin vuorotteluvapaisiin sekä niihin vuorotteluvapaisiin, joista on sovittu ennen lain voimaantuloa ja jotka alkavat viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2016, sovellettaisiin nykyisin voimassa olevia säännöksiä myös ehdotetun lain tultua voimaan.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

vuorotteluvapaalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan vuorotteluvapaalain (1305/2002) 3 §:n 4 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1127/2007, sekä
muutetaan 4 §:n 1 momentti, 6 ja 7 § sekä 15 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 4 §:n 1 momentti, 6 § ja 7 § laissa 659/2014 sekä 15 §:n 1 momentti laissa 1191/2009, seuraavasti:

4 §

Vuorotteluvapaan työhistoriaedellytys

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että henkilö on hankkinut työssäoloaikaa ennen vuorotteluvapaan alkamista vähintään 20 vuotta. Jos henkilö on aiemmin saanut vuorottelukorvausta, työssäoloaikaa on oltava vähintään viisi vuotta edellisen vuorotteluvapaan päättymisestä. Työssäoloaika lasketaan työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden perusteella.

6 §

Vuorotteluvapaan kesto

Vuorotteluvapaan kesto on vähintään 100 kalenteripäivää ja enintään 180 kalenteripäivää.

7 §

Sovitun vuorotteluvapaan pidentäminen

Vuorotteluvapaan pidentämisestä on sovittava kaksi kuukautta ennen sovitun vuorotteluvapaan päättymistä.

15 §

Vuorottelukorvauksen suuruus

Vuorottelukorvauksen täysi määrä on 70 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasta, johon henkilöllä olisi työttömänä ollessaan oikeus työttömyysturvalain 5 luvun 2—5 §:n sekä 6 luvun 1 §:n 1 momentin, 2 §:n 1 momentin ja 4 §:n perusteella. Vuorottelukorvausta määriteltäessä ei työttömyysturvalain 6 luvun 6 §:ssä tarkoitettua lapsikorotusta oteta huomioon.

HE 51/2015 vp

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Jos vuorottelija on aloittanut vuorotteluvapaan tai sen jakson ennen tämän lain voimaantuloa, mutta vuorotteluvapaata ei ole pidetty kokonaan tämän lain voimaan tullessa, vuorotteluvapaaseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos vuorottelija on tehnyt vuorottelusopimuksen ennen tämän lain voimaantuloa ja aloittaa vuorotteluvapaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2016, vuorotteluvapaaseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 28 päivänä syyskuuta 2015

Pääministerin sijainen, ulkoasiainministeri

Timo Soini

Sosiaali- ja terveysministeri Hanna Mäntylä

Laki

vuorotteluvapaalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan vuorotteluvapaalain (1305/2002) 3 §:n 4 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1127/2007, sekä
muutetaan 4 §:n 1 momentti, 6 ja 7 § sekä 15 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 4 §:n 1 momentti, 6 § ja 7 § laissa 659/2014 sekä 15 §:n 1 momentti laissa 1191/2009, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) vuorotteluvapaalla järjestelyä, jossa työntekijä työnantajansa kanssa tekemän vuorottelusopimuksen mukaisesti määräaikaisesti vapautetaan palvelussuhteeseen kuuluvien tehtävien suorittamisesta ja jossa työnantaja samalla sitoutuu vastaavaksi ajaksi palkkaamaan työ- ja elinkeinotoimistossa työttömyysturvalain 2 luvun 1 §:ssä tarkoitettua työttömänä työnhakijana olevan;
- 2) vuorottelijalla henkilöä, joka jää vuorotteluvapaalle;
- 3) sijaisella henkilöä, joka on palkattu vuorotteluvapaan ajaksi työhön;
- 4) *vuorotteluvapaan jaksottamisella sovitun vuorotteluvapaan pitämistä useammassa jaksossa;*
- 5) vuorotteluvapaan pidentämisellä vuorotteluvapaan jatkamista välittömästi sovitun vapaan päättymisestä; ja
- 6) tilapäisellä työhön paluulla tilapäistä työssäoloa vuorotteluvapaan aikana sen työnantajan työssä, jonka palvelussuhteesta vuorottelija on vuorotteluvapaalla.

HE 51/2015 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

4 §

Vuorotteluvapaan työhistoriaedellytys

Vuorotteluvapaan työhistoriaedellytys

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että henkilö on hankkinut työssäoloaikaa ennen vuorotteluvapaan alkamista vähintään 16 vuotta. Jos henkilö on aiemmin saanut vuorottelukorvausta, työssäoloaikaa on oltava vähintään viisi vuotta edellisen vuorotteluvapaan päättymisestä. Työssäoloaika lasketaan työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden perusteella.

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että henkilö on hankkinut työssäoloaikaa ennen vuorotteluvapaan alkamista vähintään 20 vuotta. Jos henkilö on aiemmin saanut vuorottelukorvausta, työssäoloaikaa on oltava vähintään viisi vuotta edellisen vuorotteluvapaan päättymisestä. Työssäoloaika lasketaan työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden perusteella.

6 §

6 §

Vuorotteluvapaan kesto

Vuorotteluvapaan kesto

Vuorotteluvapaan kesto on vähintään 100 kalenteripäivää yhdenjaksoisesti ja yhteensä enintään 360 kalenteripäivää.

Vuorotteluvapaan kesto on vähintään 100 kalenteripäivää ja enintään 180 kalenteripäivää.

7 §

7 §

Vuorotteluvapaan jaksottaminen ja sovitun vuorotteluvapaan pidentäminen

Sovitun vuorotteluvapaan pidentäminen

Vuorotteluvapaan jaksottamisesta on sovitava vuorottelusopimuksessa ennen vapaan aloittamista. Vuorotteluvapaata jaksotettaessa kunkin jakson vähimmäispituus on 100 kalenteripäivää.

Vuorotteluvapaan pidentämisestä on sovitava kaksi kuukautta ennen sovitun vuorotteluvapaan päättymistä.

Vuorotteluvapaan pidentämisestä on sovitava kaksi kuukautta ennen sovitun vuorotteluvapaan päättymistä.

Vuorotteluvapaajakson ajankohtaa voidaan siirtää sopimalla uudesta ajankohdasta ennen jakson alkamista.

Vuorotteluvapaa on kuitenkin pidettävä kokonaisuudessaan kahden vuoden kuluessa sen alkamisesta eikä sen yhteenlaskettu kesto saa ylittää vuorotteluvapaan enimmäiskestoa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

15 §

15 §

Vuorottelukorvauksen suuruus

Vuorottelukorvauksen suuruus

Vuorottelukorvauksen täysi määrä on 70 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasta, johon henkilöllä olisi työttömänä ollessaan oikeus työttömyysturvalain 5 luvun 2—5 §:n sekä 6 luvun 1 §:n 1 momentin, 2 §:n 1 momentin ja 4 §:n perusteella. *Vuorottelukorvaus on 80 prosenttia, jos vuorottelijalla on vähintään 25 vuotta 4 §:ssä tarkoitettua työhistoriaa ennen vuorotteluvapaan alkamista.* Vuorottelukorvausta määriteltäessä ei työttömyysturvalain 6 luvun 6 §:ssä tarkoitettua lapsikorotusta oteta huomioon.

Vuorottelukorvauksen täysi määrä on 70 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasta, johon henkilöllä olisi työttömänä ollessaan oikeus työttömyysturvalain 5 luvun 2—5 §:n sekä 6 luvun 1 §:n 1 momentin, 2 §:n 1 momentin ja 4 §:n perusteella. Vuorottelukorvausta määriteltäessä ei työttömyysturvalain 6 luvun 6 §:ssä tarkoitettua lapsikorotusta oteta huomioon.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 20 _____.

Jos vuorottelija on aloittanut vuorotteluvapaan tai sen jakson ennen tämän lain voimaantuloa, mutta vuorotteluvapaata ei ole pidetty kokonaan tämän lain voimaan tullessa, vuorotteluvapaaseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos vuorottelija on tehnyt vuorottelusopimuksen ennen tämän lain voimaantuloa ja aloittaa vuorotteluvapaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2016, vuorotteluvapaaseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.